

memoria arhivei

Cea mai însemnată actriță română a secolului trecut, Aristizza Romanescu, în vremea când pregătea volumul 30 de ani. Amintiri (apărut la editura Socéc, în 1904). Camera de studiu a mării actrițe.

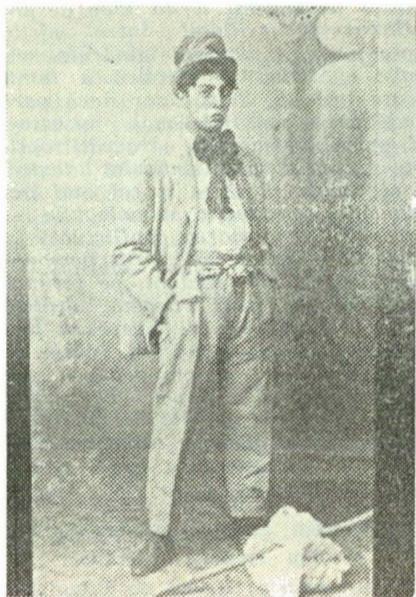
Ion Manolescu în „anii de ucenicie” (1906—1909). Fotografie pentru turneu, înregistrată la biroul Căilor Ferate.

La 2 februarie 1930, Ion Manolescu repurtează un răsunător succes în drama lui Leonid Andreev *Cel care primește palme*, pe scena Companiei Bulandra-Manolescu-Maximilian-Storin. S-au dat 21 de reprezentații. Dăruită lui Go (?) „care a rostit la Radio pentru prima dată numele meu”, fotografia amintește începuturile Radiodifuziunii române sprijinite și de Ion Manolescu.

O creație de referință a scenei naționale: Constantin Nottara în Regele Lear (1910), Eleonora Mihăilescu, Constanța Demetriade și Tina Barbu sînt interpretele celor trei fiice. Fotograful Teatrului Național — Duratzo — a imortalizat celebra scenă a izgonirii Cordeliei în sala de repetiție a Naționalului, înainte sau după spectacol.

Cine l-ar recunoaște pe N. Leonard sub această înfățișare boemă din opereta Frații Straubinger (1917). Frumosul artist întruchipa uneori asemenea personaje dezmoștenite pentru a-și surprinde publicul.

memoria arhivei

N. Leonard „prințul operetei”, în anii splendorii sale artistice, stagiunea 1907—1908, Compania Grigoriu de la Teatrul Liric. Împreună cu V. Maximilian, în opereta O mie și una de nopți de Johann Strauss.

Rubrică realizată de
Ionuț NICULESCU
Fotografii din arhiva
Aristide Demetriade